

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

۲۶ مارچ ۲۰۱۷

سخن سردبیر [گدائی صلح]

این روزها مصایب و مشکلات مُزمن و دیرپای اجتماعی - اقتصادی، که باعث و بانی آن سیستم و ساختار حاکم کنونی است، با افزایش حملات نیروهای سیاه جنایتکار اسلام سیاسی در قامت طالبان، داعشیان و جریان های دیگر اسلامی قومی- پیش از گذشته رو به فزونی گذاشته است. در هشتم مارچ در دل تدابیر امنیتی ارتجاع اسلامی به شفاخانه ارتش در شهر کابل یورش برد و تعدادی از زن و مرد را به شکل فجیعی به قتل رساند.

در همین روز طالبان زنی را بر مبنای شرع و احکام عصرحجری اسلامی در بدخشان به طور فجیع و وحشیانه ای سنگسار نموده و مرد همراهش را به اتهام رابطه "نامشروع" به شلاق بستند؛ کشتار و جنایت در ابعاد گسترده ای در گوشه و کنار کشور از مردم بینوا و بی پناهی که در میان این دو صف ارتجاعی گیر مانده اند قربانی می گیرد. با وجود این همه دهشت و بربریت، حاکمیت پوشالی که بخش وسیعی از کارگزاران و مجریانش همتا و همجنس طالبان و داعش هستند با تأیید و حمایت قدرت های امپریالیستی، از جانین اسلامی چون طالبان و داعشیان صلح گدائی می نمایند.

هرچند که قدرت حاکمه هنوز نتوانسته است بر تناقضات و تعارضات درونی اش فایق آید، در توهم عجیب و احمقانه ای به نیوکانها و نیوفاشیستها در قدرت حاکمه امپریالیسم امریکا به رهبری ترمپ چشم امید دوخته و ساده لوحانه چنین می پندارد که ارباب، حاکمیت پوشالی شان را از ورطه سقوط و بحران لاعلاج می رهاوند. این توقع و توهم در حالی بیان می شود که نظام سرمایه داری جهانی از جمله امریکا خود هنوز از بحران اقتصادی که گرفتار آن است قد راست

نکرده است. بر اساس همین توهم خام و کودکانه است که دولتمردان و خیل "روشنفکر" مواجب بگیر انتظار دارند که سران جدید کاخ سپید به حکومت پاکستان و نهادهای سیاسی و نظامی آن فشار آورند تا دست از حمایت طالبان برداشته و جناحهای مختلف آن را وادار به مصالحه با رژیم سازند. این در حالی است که طالبان و حامیان منطقه ئی شان تمایل چندانی به مذاکرات صلح نشان نمی دهند. طالبان با وجود چند دستگی درونی، با استفاده از شگاف ها و تناقضات آشکار دو جناح "دولت وحدت ملی" و با اتکاء بر حامیان شان در سطح منطقه از جمله دولت ارتجاعی پاکستان همچنان بر مواضع جنگی خود پای می فشارند.

از همان آغاز شکل گیری و مهندسی "دولت وحدت ملی" مسأله مصالحه با طالبان و مشارکت شان در قدرت برای گردانندگان و سران حاکمیت، اگر نه در کل، لااقل برای جناح اشرف غنی و متحدانش مطرح بوده و به عنوان یک طرح ستراتیژیک روی آن سرمایه گذاری سیاسی صورت گرفت و مبالغ هنگفتی نیز هزینه آن شد.

دولت غنی پروژه "صلح" با حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار را در خدمت تحکیم مواضع جناح خودش در جنگ قدرت با جناح رقیب به رهبری عبداللہ به کار می برد؛ پیوستن شخص گلبدین و تعدادی از اعضای فراری و متواری حزب اسلامی که حتی شامل نزدیک ترین اعضای خانواده حکمتیار هم نمی شوند، قرار است تبارگرایان پشتون در تیم اشرف غنی را در یک موقعیت برتر در توازن قواء نسبت به ناسیونالیست های تباری دیگر، قرار دهد. در دنیای واقع و در متن تعارض منافع طبقات مختلف اجتماعی، پروژه "صلح" و تلاش برای دست یابی به آن، چیزی نیست جز استحکام اهرام قدرت نیروهای بورژوائی و اقتدار آنها. بناءً التزام به "صلح" از جانب دولت قبل از هر نیاز دیگری از اینجا ناشی می گردد.

الزامات سیاسی و مهمتر از آن عامل اقتصادی یک فاکتور عینی و مادی محکم جهت تلاش و تقلا برای دست یافتن به نوعی ثبات سیاسی است. صلح با طالبان و جناح های منشعب از آن و حزب اسلامی حکمتیار از این ملزومات و منفعت های مادی و عینی ناشی شده و آن را اجتناب ناپذیر می سازد. به همین دلیل هم است که حاکمیت پوشالی و حامیان آن در سطح منطقه و جهان حاضر شده اند تمام دست آوردهائی که به دان مباحثات می کردند، از جمله "گشایش" به نفع زنان، دموکراسی و جامعه مدنی را با جانی ترین، درنده ترین و زن ستیزترین نیروها به معامله گذاشته و قربانی منافع قدرت طلبانه شان نمایند. نقشی که پاکستان بر امنیت و سیاست افغانستان با تکیه بر متحد عنعنه ئی و تاریخی اش امریکا و طالبان دارد، نشان می دهد که خوابهای دولت وحدت ملی در بی اثر ساختن نقش سلطه طلبانه پاکستان ره به جایی نبرد. فلاکت اقتصادی، عدم مشروعیت اجتماعی رژیم، تداوم جنگ و جولان نیروهای ارتجاعی زمینه و خطر فروپاشی و انارشی غیرقابل کنترولی را باعث خواهد شد. به همین سبب سران رژیم هر روز در تب وهم "صلح" با "برادران ناراضی" به بستر می روند و در کابوسهای تکراری "صلح" گدائی می کنند.

سوسیالیسم کارگری شماره ۳۴